

Himmelske Samtaler – om guddommelig enhet

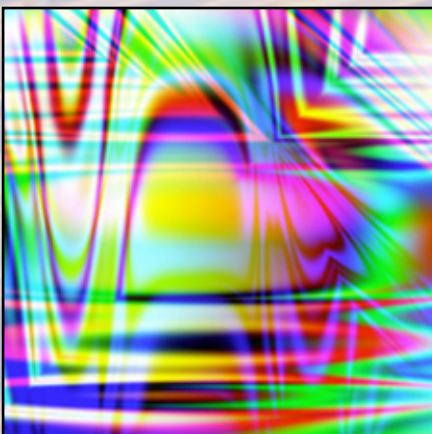

av *Astrid Sloreby*
astridsl@odont.uio.no

En åndelig sannhet som ofte framheves er at vi alle er ett. Så også i *Himmelske Samtaler* av Neale Donald Walsch. Hva innebærer dette? Hvordan får jeg denne erfaringen av å være ett med alle mennesker? I denne artikkelen vil jeg se på hva Gud sier om temaet formidlet gjennom *Himmelske Samtaler*.

I følge dialogen er enhet en tilstand av fullkommen lykksalighet, en tilstand som vår sjel lengter etter å oppleve. Gud sier: *"Sjelens sterkeste ønske er å oppleve høyere og høyere aspekter av seg selv. Og derfor streber den etter å bevege seg oppover, ikke nedover på evolusjonsskalaen, inntil den opplever det som kalles nirvana – total enhet med altet. Det vil si med meg."*

Å være ett - betyr det at alle skal være like? *"Alle mennesker er ett, men ikke to mennesker er like"*, sier gudsstemmen. *"Å være forskjellig og være atskilt er ikke det samme. Forskjellighet er en bekreftelse av din opplevelse av hvem du er, og det som gjør den mulig. Atskillelse skaper forvirring og gjør denne opplevelsen umulig (...) Det er ikke nødvendig å forsvinne som individ for å oppleve at dere alle er ett. Det er selvfølgelig hva mange frykter. Mange frykter at det å være ett betyr å være like, og at det som skiller deg ut fra helheten vil forsvinne. Og at man selv forsvinner. Derfor blir kampen mot det å være ett en kamp for å overleve. Men det å være ett vil ikke gjøre en ende på din overlevelse som et individuelt uttrykk for helheten. Det vil snarere gjøre den mulig."*

© Wiesław Sadurski - www.wisarts.com

Å leve i enhet, omtales i bøkene som hel livserfaring: *"Bevisstheten om det guddommelige fellesskap, av forening, av enhet, av "våre" fremfor "din/min", er det som skapte Kristi gjerninger. Når smerten er "vår", ikke bare "din", når gleden er "vår", ikke bare "min", når hele livserfaringen er "vår", da er det til sist i sannhet en hel livserfaring."* Neale Donald Walsch skriver i bok 5 *Samhørighet med Gud* om de ti illusjonene menneskene lever i. En av disse er atskilthet. Vi tenker at vi er atskilt fra Gud og hverandre. Dette er årsaken til mange av de problemene vi sliter med individuelt og globalt mellom folkegrupper. Den dagen menneskeheten erkjenner at alle er ett, vil verdens kriger ta slutt. Kjennetegnet på en høyt utviklet sivilisasjon er nettopp at menneskene lever sammen i enhet. Man anerkjenner at alt liv er hellig, og under ingen omstendigheter tar man livet av en annen mot vedkommendes vilje.

Gud er alt som finnes, og vi kan derfor ikke være atskilt fra ham. Vi er forenet, og det er kun en av oss. En konsekvens av dette, er at det vi gjør mot andre, gjør vi mot oss selv. Det vi unnlater å gjøre for andre, unnlater vi å gjøre for oss selv. Andres smerte er vår smerte. Andres glede er vår glede. Avviser vi

Kjennetegnet på en høyt utviklet sivilisasjon er nettopp at menneskene lever sammen i enhet.

noe av dette, avviser vi en del av oss selv. Når vi unnlater å gjengjelde en annen persons smil, avviser vi en del av Gud. Det er skummelt å tenke på at når jeg ikke er oppmerksom på menneskene jeg møter, risikerer jeg å avvise en del av Gud. Slik er det når alle mennesker er en del av Gud. Når jeg avviser et annet menneske, avviser jeg også meg selv.

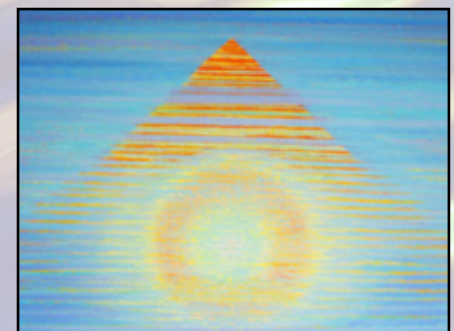

© Wiesław Sadurski - www.wisarts.com

Blir vi ydmyket, blir Gud det. Når vi er opprømte, er Gud det. Det innebærer at når vi tenker negativt om oss selv, forneker vi en del av oss selv og dermed også Gud. Sitat: *"I deres daglige handlinger og valg bekjentgjør dere ikke kun hvem dere er, dere avgjør også hvem jeg er, fordi dere og jeg er ett."* Og jeg ser at jeg i store deler av mitt liv har avvist Gud.....

Hvordan kan enhet bli min opplevde virkelighet? Gud sier at vi må slutte å se på henne som noe som er utenfor oss, noe som er fjernt "der oppe". Og vi må slutte å se på andre mennesker som noe utenfor oss. Forestillingen om at vi er atskilt fra Gud og hverandre er ikke sann. Vi må snu dype forestillinger, holdninger og perspektiver i oss selv aller først og åpne opp for at virkeligheten er mye større enn vi er oppdratt til å tro. Bøkene sier: *"Her har du et redskap. Oppfør deg som om." Oppfør deg som om dere alle var ett. Begynn bare å oppføre deg slik fra i morgen. Se alle som "deg" som bare gjennomgår en vanskelig periode. Se alle som "deg" som bare ønsker en rimelig sjanse. Se alle som "deg" som bare gjennomgår en annerledes opplevelse. Prøv det. Gå omkring i morgen og prøv det bare. Se alle med nye øyne."*

Jeg tenker at jeg er ett med Gud og lever i enhet med alle mennesker. Jeg forsøker å se at det går bånd mellom mitt hjerte og mennesker jeg møter. På t-banen, overfor kolleger, overfor kassadamen på Rimi forestiller jeg meg at vi er forbundet. Du er ett med meg, jeg er ett med deg, tenker jeg. Gjennom Walsch og andre budbringere lærer vi at vi ikke kan gi til andre det vi ikke kan gi til oss selv. Vi kan ikke være for andre det vi ikke kan være for oss selv. For at jeg skal oppleve enhet med andre, må jeg ha enhet med meg selv. Det vil si at jeg må akseptere den jeg er med alt som er av sterke og svake sider. Det jeg ikke er fornøyd med, må jeg slutte å avvise. Jeg må våge å være

© Wiesław Sadurski - www.wisarts.com

synlig og sårbar i møte med mennesker. Jeg må våge å være meg og gi uttrykk for følelsene mine. Skal jeg oppnå enhet med meg selv og andre, må jeg glemme fasaden og slippe masken. Det handler om å være sann overfor seg selv og andre. Sitat: "... den raskeste veien til å finne Gud, er at vi finner hverandre. At vi slutter å skjule oss for hverandre. Og selvfølgelig slutter å skjule oss for oss selv. Den raskeste måten vi kan slutte å skjule oss på, er gjennom å fortelle sannheten. Til alle. Hele tiden." For å oppnå enhet med Gud og hverandre, må vi altså leve ut vår sannhet. Det kan være vanskelig å vite hva sannheten er. Til det sier Gud at vår høyeste sannhet ligger gjemt i våre dypeste følelser. Når vi ønsker å vite hva som er sant for oss, så skal vi kjenne etter hvordan vi føler om det. Sjelen lengter etter å vende tilbake til sannheten. Sannheten setter oss fri.

Neste skritt, ifølge bøkene, er å lytte til hva gudsstemmen inne i oss sier. Jeg siterer:

"Jeg veileder deg hvert minutt, hver dag. Jeg er fremdeles den lille stemmen inni deg som du kan spørre om hvilken vei du skal gå, hvilke svar du skal gi, hvilken handling du skal utføre, hvilke ord du skal velge – hvilken virkelighet du skal skape hvis du oppriktig vil søke forbindelse og være ett med meg. Bare lytt til meg."

Vi skal la Gud veilede oss i hverdagen, i små og store spørsmål. For å klare dette må vi sørge for at vi hører hva hun har å si. Det krever at vi er stille. Stemmen kan være lav og svak, særlig når den ikke er trent. Jeg går innover i stillheten og finner fram til bønner. Gjennom bønn kommer kontakten. Stadig mer og mer av tiden, bruker jeg til å vende meg inn. Og jeg kjenner det, jo mer jeg går innover og er i stillhet, jo sterkere blir opplevelsen av at det er noe større enn meg som er der. Det tar tid å bygge opp forbindelsen. Tålmodighet må til for å finne fram til den indre stemmen. Den er så spinkel i begynnelsen. I så mange år har den ikke

blitt hørt. Det er som en muskel som trengs å bli brukt.

Jeg lengter etter denne tilstanden av lykkosalighet som beskrives. Når skal det ta av? Igjen siterer jeg hva Gud sier om temaet: **"Mennesket kan komme hjem når det vil. Vi kan være sammen igjen når dere vil. Ekstasen i gjenforeningen med meg, kan dere oppleve når dere vil. Når hatten blåser av. Ved å føle vinden i ansiktet. Ved lyden av sirisser i lyse sommernetter. Idet du oppdager regnbuen og hører det første skriket fra et nyfødt barn. Ved synet av de siste solstråler i en vakker solnedgang, og det siste åndedrett etter et godt liv."**

Kanskje er det slik at prosessen går i det tempoet som er best for oss? Vi lærer at alt som skjer er fullkomment. Det er bare det at det er vanskelig å slå seg til ro med dette når utålmodigheten river. Etter flere års indre arbeid, lengter jeg etter å "komme fram". Nå! Skjønner du det, Gud? Slik romsterer det rundt inne i meg. Kjenner noen seg igjen?

Et spørsmål som melder seg, er: Når jeg opplever denne lykksalige tilstanden, vil jeg da ha nok med meg selv og Gud? Vil jeg isolere meg og "være meg selv nok"? Vil jeg i det hele tatt ønske å være sammen med andre mennesker? "Hvis du i sannhet har erfart den indre

For at jeg skal oppleve enhet med andre, må jeg ha enhet med meg selv. Det vil si at jeg må akseptere den jeg er med alt som er av sterke og svake sider.

følelsen av enhet som jeg har beskrevet, vil resultatet være det direkte motsatte av det du frykter. I stedet for ikke å ønske å være sammen med noen, vil du ønske å være sammen med alle og enhver – men, for første gang nå, av en helt annen årsak. Du vil ikke lenger forsøke å være sammen med andre for å få noe av dem. Du vil nå lengte etter å gi dem noe. For

av hele ditt hjerte vil du brennende ønske å dele den erfaringen du har oppnådd innenfra – erfaringen av å være ett. Du vil strebe etter opplevelsen av å være ett med alle fordi du vil vite at det er ditt vesens sannhet, og du vil ønske å kjenne denne sannheten av egen erfaring. Det er her du blir "farlig". Du forelsker deg i alle og enhver." Auuu! tenker jeg, for en tilstand.

I bok 4 *Vennskap med Gud* sier gudsstemmen at når vi lever etter det nye evangelium om å være ett, trenger vi ikke lenger å kjempe for å overleve. Vi garanterer overlevelsen ved ikke å kjempe for den. Vi holder opp med å kjempe for å overleve den dagen vi oppdager at vi slett ikke kan unngå å overleve. Vi holder opp med å drepe hverandre den dagen vi innser at det ikke finnes noen "annen". Jeg siterer: "Livet er evig, og det er kun en av oss. Disse to sannhetene gjør bokstavelig talt alt hva dere har foretatt dere i livet formålsløst. Når dere forstår dem, vil de endre deres liv og forvandle det til et strålende uttrykk for den mest opphøyde versjon av den mest storslåtte visjon dere noensinne har hatt av hvem dere er."

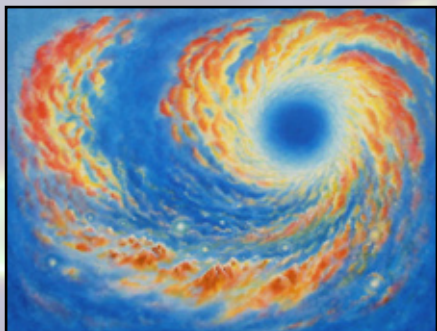
Store sannheter som det er verdt å utforske om det så skal ta resten av livet og mer til...

I Oslo er det startet et senter i inspirasjon etter bokserien som heter CWG Senter Oslo (Conversations with God). Senteret har ulike aktiviteter for den som ønsker å fordype seg mer i bøkene eller møte likesinnede. Disse er: Himmelsk Lek, studiegrupper, fordypnings-/terapigrupper, 1-årig integrasjons- og selvutviklingsstudium m.m. For informasjon om aktivitetene, kontakt Kurt Oppdøl tlf. 22751144 / 94310897, evt. kurtopp@start.no

NEALE DONALD WALSCH

Holder seminar i Oslo helgen 8-9 mai 2004

**Kontakt: terje@toftenes.no
Tlf. 905 85 525
For mer info: www.cwg.no**

© Wieslaw Sadurski - www.wisarts.com

© Wieslaw Sadurski - www.wisarts.com